

Felvonulás Május 1-Jén

Ez egy május elsejei felvonulás. A kép 1957-ben vagy 1958-ban készült, magyarul írja, hogy 'Éljen a Román Népi Szocializmus'. Miután az intézmények, gyárak, üzemek felvonultak, utána volt a szép felvonulás a sportolókkal. Balra az első férfi az iskolai sportklub elnöke, úgy hívták, hogy Fekete. A következő én vagyok, jobbról a második férfi Helrig Viki kollégám, aki nagyon jó kézilabdaedző volt. Minden sportágból azok vannak elől az elnökkel, akik az iskolát képviselték magasabb szinten. Hátról látszik a városháza, a tornyos épület a megyeháza óratornya, és az előtérben látszik a Kultúrpalota. Tehát a városháza felől jöttünk a Maros vendéglő felé, ahol a tribün volt. Volt, hogy a tribünt a városháza előtt állították fel. Ezen mindig változtattak. A tribünön külön ültek a város és a megye vezetősége meg a pártvezetők. Meghívtak igazgatókat, élmunkásokat is, szóval voltak sokan a tribünön, és el kellett vonulni előttük. Aztán a felvonulás után mentünk vagy a Weekendtelepre [fürdőtelep csónakázóval, szabadidőházakkal], vagy a Somostetőre [kiépített szabadidőközpont a közeli erdőben]. Ott virslit ettünk és sört ittunk. Hangulatos volt a felvonulás. Egy egyszerű embernek olyan volt, hogy kiment oda, ahová mondták neki és felvonult. De nekünk [edzőknek] ez egy nagy nyűg volt, mert a gyerekeket fel kellett készíteni. Mentünk a Stadionba egy vagy két héttel előtte, vonultunk, hogy [gyakorolják, hogyan] menjenek egy sorban. Volt, amikor tornáztak, vagy be kellett mutatni egy sportágot. Volt, amikor sportáganként vonultunk fel, a kosárlabdások vittek két kosarat és kosárlabdáztak menet közben. A volésok [röplabdások] vittek egy hálót, és volézgattak [röplabdáztak] menet közben, a kézilabdások szintén. A focisok fociztak. Tehát mindig kitaláltak valamit, ami különleges, de ezt meg kellett tanulni, azelőtt két héttel. Ezt szabadidőben kellett gyakorolni. Az utolsó napokon már nem is jártak iskolába, mert fel kellett készülni.